

1881-06-24

AFSENDER

Viggo Pedersen

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Frederikshøj

Arkivplacering:
Mappe 26 nr. 3

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Frederiks høj. Til Hans Dag
1881.

Der kommer mig en glæde og en
glæde, som jeg aldrig har haft før.
Der kommer mig en glæde og en
glæde, som jeg aldrig har haft før.
Der kommer mig en glæde og en
glæde, som jeg aldrig har haft før.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 26. Nr. 243

Kære Jakobine.

Tak for dit gode og rare Brev, som glæder
mig meget, naar fordi du synder derpaa at
kunne mærke, at du følte dig bedre
tilpas og saaledes mere forhåbningssfuld
paa Tilværelsen, ja du taler end om
om at den tomme Plads i dig, som du
var bleven fyldt, haardt og alt nyere
for dig, at du længe efter at fyldes,
og at du formår at se sådan på Tingene
er mig et gladeligt Varsel om, at de
uroelige Bølger nok lempeligt vil lægge
sig til Hvile og at der sørgelige Brister nok
vil forvandle sig til en mild Nyansen.

Du må tro Kære Jakobine at det hele kan
gjøre mig endelig roligt, og jeg tror i Grunden,
du, du overfor mig gav dig en Minskelse af
at være noget lettere om Hjertet, med
dit egentlig for alvor var; jeg ved godt
hvordan det ser ud, og at du, som om
jorden glæde blot under en Fødder og som
Livet havde mistet sin Betydning; -

Der kommer mig en glæde og en
glæde, som jeg aldrig har haft før.
Der kommer mig en glæde og en
glæde, som jeg aldrig har haft før.
Der kommer mig en glæde og en
glæde, som jeg aldrig har haft før.

men j^o ved ogs^a, at I^h har taget I^hs
 Sorg p^a en sjælden smuk og mandig M^ode,
 og du vil sikkert nok vende sig om og vise
 sig at være bleven den Udflygt for
 I^hs. Stedt for-skønt det måske er noget
 svært. at se, så længe man står midt i det.
 Det vil naturligvis nok hjælpe I^h godt,
 når I^h kommer rigtig i Gang med dit
 Arbejde, - hvor man må være taknemmelig
 for den legende Kraft Gud har lagt
 her i. Tidens mildhed og Udflygt.
 Og I^h som har et så skønt og for-
 friskende Arbejde, hvor I^h kunne kan
 lægge ind, alt hvad der over sig i det Hjer-
 te, har en stor Fordel fremfor mange.
 Tank om man skulde rodd p^a et mørkt
 uhyggeligt Kænter og skrive i mange
 Folianten. Men ved over lange Regn-
 skaber dag vid og dag ind! - Men
 sandt, men j^o husk at du lille Sang
 j^o lovet I^h lyder sådan: - ja du foretog
 Lide og j^o ikke hel sikker p^a men j^o tror nok
 Men rigtig: Vel ender Død kun Livets Nød,
 Dog skalver altid Liv for Død.
 Så bærer Hjertet som i Nød
 I Kærlighedens Morgenrød.
 Men er først Kærligheden fælt
 er Livets mørke Hersker Rød.
 - Lad ham kun dø i Natens Skød
 Og end I^h p^a i Morgenrød.

Det vil sikkert nok vende sig om og vise
 sig at være bleven den Udflygt for
 I^hs. Stedt for-skønt det måske er noget
 svært. at se, så længe man står midt i det.
 Det vil naturligvis nok hjælpe I^h godt,
 når I^h kommer rigtig i Gang med dit
 Arbejde, - hvor man må være taknemmelig
 for den legende Kraft Gud har lagt
 her i. Tidens mildhed og Udflygt.
 Og I^h som har et så skønt og for-
 friskende Arbejde, hvor I^h kunne kan
 lægge ind, alt hvad der over sig i det Hjer-
 te, har en stor Fordel fremfor mange.
 Tank om man skulde rodd p^a et mørkt
 uhyggeligt Kænter og skrive i mange
 Folianten. Men ved over lange Regn-
 skaber dag vid og dag ind! - Men
 sandt, men j^o husk at du lille Sang
 j^o lovet I^h lyder sådan: - ja du foretog
 Lide og j^o ikke hel sikker p^a men j^o tror nok
 Men rigtig: Vel ender Død kun Livets Nød,
 Dog skalver altid Liv for Død.
 Så bærer Hjertet som i Nød
 I Kærlighedens Morgenrød.
 Men er først Kærligheden fælt
 er Livets mørke Hersker Rød.
 - Lad ham kun dø i Natens Skød
 Og end I^h p^a i Morgenrød.

Ja du tængetes til Minikheis Hjælp for vel
at klunge, slat man simpelt Tour paa
et kærst Blom, og når Dringang kommer
de Skamstrænger skal i bedst Lister
om at syge du for os. du er blot stier
og tør i Overvæltelse, men ikke sandt
Meningen, Tusken i du er skis og ægt,
at M er svagt at affe sig selv og sin egen
villie, men når først Kærlighed fylder
vort Hjerte kan vi også affe M og da
først brænder du ægte Kærlighed Fæl
klad og varm og skis i os, og da ser
vi Livet med ny Glæde, Smerten forsvinder
og en mild glæde fylder Hjertet, og for M
som først syntes os smerte-fyldt som
du biten Død kan vi nu takke Vorherre
og dertil give ham Dig Nær, min
kære Ven! - Når du nu har taget
fat for Alvor på sine Skider, som
du vel snart har høvet, og du vil
fortælle mig lidt derom, og om hvor du
du gør Dig i M hede, hvis du har Lyk,
- ja kan ikke fortælle Dig ret meget,
du ja har mange Jern i Fæder,
men om noget af M vil lykkes vel
vil ja endnu ikke. Her er ikke nogen
Jern gripper her, men flere god Kæmpe
Ting er her, og Knabstrænger er ikke
så langt herfra. Ja er her i Lav med

en Blegplad - hvor en Pige skulde have
Tøj til Tøring, men Vepst & istadstedt
Motivet faldt mig vanskeligt og
Mær af den Slags som forander sig
hvert Kvartal. J. male den samme
Plad - for en anden Side og der får J.
et Løkkemied, om J. tør lade en
Pige lide sig id depe ved J. ikke men
M kunde godt se paut id. Så har
J. end lig den velkjendte gamle Lær
bygning, som J. ikke ved om den kan
hukse, halvvejs ind i Tag. Den står endnu
og J. skal nu i Løs med den for at få
den færdig. De skal en Karl med to Heste
på og en Pige som toker med Hans praut
en Canebeind. - Agner Linn & en
pragtig Pige som J. sætter stor Pris på
og Mær meget rart at være sammen med
hende. Men da hun mæler og her ingen
Kone er i Huset & her dog M. den
Hygge, som J. er for vant med over
for Skamstue. - Det var naturligvis herligt
at komme hjem til mine søde Kærester
og J. det brugte 3 dejlige Dage der, men J.
kunde ikke lade være at tænke på det bedste
ved Ansiget. - Lidt har J. set hende
en gang, og i Dag skal vi hende i Dag sammen
på Dorotheas Lyst; hun har bedt mig hilse
dig når J. skriver; J. har dog vist fortalt
hende om dig, skønt du gav mig Lov, M. &
bedt at lade være med dig. - Hvad den